

Sygn. akt VIII U 503/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy L. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania L. K. (K.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 lutego 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 503/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009, nr 153, poz. 1227 ze zm.) przeliczył wysokość emerytury ubezpieczonego L. K. od 7 stycznia 2013r. tj. od daty określonej w wyroku sądowym przyznającym prawo do emerytury. ZUS wskazał, iż emerytura ubezpieczonego obliczona w oparciu o art. 26 ustawy jest korzystniejsza niż obliczona zgodnie z art. 53 lub art. 183 ustawy (t.j. częściowo w oparciu o art. 26 i częściowo w oparciu o art. 53).

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony zakwestionował sposób obliczenia wysokości świadczenia i wniósł o przeliczenie emerytury przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 134,71% a nie 106,52% oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ds. wyliczenia emerytur i rent na okoliczność wyliczenia prawidłowej wysokości emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, szczególnie wyjaśniając podstawę prawną decyzji i dokonane wyliczenia wysokości świadczenia według różnych wariantów.

Sąd ustalił, co następuje :

Ubezpieczony L. K. urodził się (...) Prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych zostało mu przyznane wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 29 października 2013r. (sygn. akt VIII U 1644/13) od dnia ukończenia 60 r. życia, tj.(...)

Decyzją z dnia 13 grudnia 2013r., wykonując wyrok sądowy, ZUS przyznał emeryturę i obliczył jej wysokość w trzech wariantach tj. zgodnie z art. 53, art. 26 oraz w oparciu o art. 183 ustawy o e.r.f.u.s. tj. częściowo na podstawie art. 26 ustawy (30%) i częściowo na podstawie art. 53 ustawy (70%).

Obliczając świadczenie na podstawie art. 53 ustawy ZUS przyjął do obliczenia wysokości świadczenia podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia, tj. od 1980r. do 2010r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony w wysokości 106,52%. Podstawa wymiaru została obliczona przez pomnożenie wskaźnika podstawy wymiaru 106,52% przez kwotę bazową - 2974,69 zł i wyniosła 3168,64 zł

Organ rentowy uwzględnił odwołującemu 43 lat, 4 miesiące i 29 dni okresów składkowych oraz 7 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych. Zgodnie z regułą określoną w art. 53 organ rentowy do okresów składkowych zastosował przelicznik 1,3, zaś do okresów nieskładkowych przelicznik 0,7.

Wysokość świadczenia obliczona według art. 53 wyniosła 2511,81 zł, ustalono ją w następujący sposób:

24% (...),69 (kwota bazowa)= 713,93 zł

(520 m-cy x 1,3%) (...),64 (podstawa wymiaru)= 1784,89 zł

(7 m-cy x 0,7%) (...),64 (podstawa wymiaru)= 12,99 zł

Następnie organ rentowy wyliczył wysokość emerytury na podstawie art. 26.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 179.297,51 zł.
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 605.735,62 zł.
- średnie dalsze trwanie życia wyniosła 254,80 miesięcy.

Wyliczona kwota emerytury wyniosła 3080,98 zł tj. $(179.297,51 \text{ zł} + 605.735,62 \text{ zł}) / 254,80 = 3080,98 \text{ zł}$.

Trzeci wariant wysokości świadczenia ZUS obliczył według art. 183. Wobec osiągnięcia przez odwołującego wieku uprawniającego do emerytury w 2013 roku wysokość emerytury wyniosła:

- 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 –502,36 zł

- 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 –2464,78zł

Zatem wysokość emerytury ustalonej sposobem mieszanym wyniosła 2967,14 zł.

Wobec powyższego organ rentowy wypłacał emeryturę ustaloną na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej jako świadczenie korzystniejsze.

W dalszej części uzasadnienia decyzji z 13 grudnia 2013r. ZUS poinformował ubezpieczonego, iż w związku z brakiem udokumentowania zarobków za okresy pracy od 31 stycznia 1974r. do 4 lipca 1974r. oraz od 29 lipca 1976r. do 31 grudnia 1979 r. w Hucie (...) w S., oraz od 1 stycznia 1999r. do 31 grudnia 2011r. w Zakładzie (...) sp. z o.o. w G. przyjęto za ww. okresy wynagrodzenie minimalne oraz poinformował, że przedłożenie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za ww. okresy oraz zaświadczenia o wysokości pobranych zasiłków z PUP za rok 2012 może mieć wpływ na wysokość świadczenia.

W dniu 10 stycznia 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia i przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp-7) wystawione przez (...) w G. za lata od 1999 r. do 2011r., zaświadczenie Z PUP o wysokości pobranych zasiłków i oświadczenie, iż zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia w Hucie (...) znajduje się aktach rentowych. Sąd ustalił, iż aktach rentowych znajduje się zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Huty (...) tylko za rok 1980r.

W związku z powyższym organ rentowy dokonał ponownie przeliczenia emerytury na podstawie art. 53, 26 i 183 ustawy emerytalnej i wydał decyzję z dnia 13 lutego 2014r.

ZUS przyjął do obliczenia wysokości świadczenia na podstawie art. 53 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia, tj. od 1983r. do 2011r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony w wymiarze 134,71%. Podstawa wymiaru została obliczona przez pomnożenie wskaźnika podstawy wymiaru 134,71% przez kwotę bazową - 2974,69 zł i wyniosła 4007,20 zł.

Nie uległy zmianie okresy składkowe i nieskładkowe uwzględnione w decyzji wcześniejszej.

Wysokość świadczenia obliczona według tego wariantu wyniosła 2987,62 zł, ustalono ją w następujący sposób:

$24\% \times 2974,69 \text{ zł (kwota bazowa)} = 713,93 \text{ zł}$

$(520 \text{ m-cy} \times 1,3\%) / 12 \times 4007,20 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 2257,26 \text{ zł}$

$(7 \text{ m-cy} \times 0,7\%) / 12 \times 4007,20 \text{ zł (podstawa wymiaru)} = 16,43 \text{ zł}$

Wysokość emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej nie zmieniła się i nadal wyniosła 3080,98 zł.

Natomiast wysokość emerytury obliczonej zgodnie z art. 183 ww. ustawy, tj. częściowo na podstawie art. 53 ustawy (20%), i częściowo na podstawie art. 26 ustawy (80%) wyniosła odpowiednio 597,52 zł i 2464,78 zł. Zatem łączna wysokość emerytury obliczonej tym sposobem wyniosła 3062,30 zł.

W oparciu o powyższe obliczenia, ZUS uznał, iż nadal wysokość emerytury ustalonej na podstawie art. 53 była niższa od emerytury ustalonej na podstawie art. 26 wobec czego zawieszono emeryturę ustaloną zgodnie z art. 53, a podjął wypłatę świadczenia ustalonego w oparciu o art. 26 jako korzystniejszego.

Od powyższej decyzji z 13 lutego 2014r. odwołanie wniósł ubezpieczony, żądając wypłaty emerytury obliczonej według wppw 134,71%.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustaloną w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Zgodnie z treścią art. 15 ust. 4 ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 6 na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustaloną w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z § 21 ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Nadto zgodnie z art. 183 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej, urodzonej po dniu 31 grudnia 1948r. z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobierali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem OFE, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013, wynosi:

- 1) 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Według treści art. 53 ust. 1-2 emerytura wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
  - 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
  - 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Zgodnie z treścią art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie wysokości emerytury w najkorzystniejszym wariantcie, w szczególności kwestia zastosowanego przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury.

Organ rentowy, w wykonaniu wyroku sądowego decyzją z dnia 13 grudnia 2013r. przyznał bowiem emeryturę ubezpieczonemu i obliczył jej wysokość w trzech wariantach, uznając za najkorzystniejsze obliczenie wysokości świadczenia zgodnie z art. 26. Następnie decyzją z dnia 13 lutego 2014r., pomimo ponownego przeliczenia wysokości emerytury w związku z przedłożonymi przez ubezpieczonego dodatkowymi dowodami, ZUS podtrzymał treść poprzedniej decyzji, uznając, w oparciu o dokonane obliczenie, iż nadal emerytura z art. 26 jest najkorzystniejsza dla ubezpieczonego.

W ocenie Sądu, zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Żądanie pełnomocnika ubezpieczonego odnośnie zastosowania wwpw wynoszącego 134,7% nie znajduje podstaw w ustalonym stanie faktycznym. Wybrany przez ZUS najkorzystniejszy wariant wysokości emerytury ubezpieczonego opierał się na art. 26 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym wysokość emerytury oblicza się nie przy pomocy ustalonego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, a dzieląc podstawę obliczenia emerytury (kwotę składek zewidencjonowanych na koncie i kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego) przez średnie dalsze trwanie życia. Dlatego też wwpw przy wysokości emerytury wyliczonej według art. 26 nie ma znaczenia i dlatego też wysokość wypłacanej emerytury nie uległa zmianie w wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego o ponowne przeliczenie emerytury. Przedłożone przez ubezpieczonego nowe dowody zostały uwzględnione w wyliczeniach ZUS na podstawie art. 53 w zaskarżonej decyzji. Do podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z lat 1983-2011 (w decyzji z 13 grudnia 2013r. były to lata 1980-2010) i wwpw uległ zmianie z 106,52% na 134,71%. Pomimo tego, nadal jednak wysokość emerytury obliczonej zarówno na podstawie art. 53 jak i na podstawie art. 183 (sposobem mieszanym) pozostała niższa od wysokości świadczenia ustalonego w oparciu o art. 26.

Nadmienić należy, iż ubezpieczony mimo zawartej w decyzji z dnia 13 grudnia 2013r. informacji o braku udokumentowania zarobków za okres zatrudnienia w Hucie (...) nie przedstawił właściwych zaświadczeń za okres zatrudnienia w 1974r. i 1979r., które to dokumenty w każdym czasie może złożyć.

Odnosząc się do wniosku zawartego w odwołaniu o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, Sąd postanowił wniosek oddalić, gdyż przedmiot sprawy nie uzasadniał zasięgnięcia przez Sąd wiadomości specjalnych. Materiał dowodowy sprawy, akta rentowe oraz wyliczenia ZUS zawarte w odpowiedzi na odwołanie w sposób szczegółowy i wyczerpujący wyjaśniały ustalenia dokonane przez ZUS w zaskarżonej decyzji, w szczególności sposób wyliczenia wysokości świadczenia w różnych wariantach.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)(...)

3.(...)

G.,(...)

(...)